

Podium Babel, Lezingen- en debatcentrum
Odasingel 90, Sittard

Nieuwsbrief september 2025

Hallo vrienden van Podium Babel,

Marcia Luyten opende op 7 september jl. het najaarsseizoen van podium Babel met een mooie presentatie over een actueel onderwerp: onze democratie. Zij schetste de gevarenzone waarin we ons zo langzamerhand bevinden als we het politieke landschap bekijken. In haar column in De Volkskrant van dinsdag 9 september vatte ze haar verhaal nog eens mooi samen. Zie: <https://www.volkskrant.nl/columns-van-de-dag/de-chaos-en-impasse-maken-een-ding-duidelijk-het-is-tijd-voor-de-derde-kamer~b5d54ee6/> Voor de mensen die geen abonnement hebben, voeg ik haar verhaal als bijlage bij deze nieuwsbrief.

Op 21 september, Wereld-Alzheimerdag, is het beurt aan **Cyrille Offermans**: dan presenteert hij de geactualiseerde versie van zijn boek: **Waarom ik moest liegen tegen mijn demente moeder**. Op zondag 28 sept 2025 herontdekken we Sittard als **Hans Laudy** ons meeneemt op een virtuele zoektocht naar **hedendaagse architectuur**. En op zondag 12 oktober staat het **Hoes veur 't Limburgs** centraal en vraagt onderzoeker **Stefanie Steinhauer-Ramachers** zich af of wij Limburgers onszelf en onze taal wel serieus (genoeg) nemen.

We vinden het fijn dat we in deze nieuwsbrief ons programma t/m december 2025 kunnen presenteren. De uitgebreide introducties van de sprekers vindt je op onze website. Het aanbod is gevarieerd en we hopen dat velen het de moeite waard vinden om op de betreffende zondagochtenden onze gast te zijn.

We vinden het prettig als je je tijdig aanmeldt ivm de te reserveren ruimte. Vriendelijk verzoek: meld je svp individueel aan (dus niet bij 'opmerkingen' het aantal gasten vermelden), zodat de teller op de website het juiste aantal gasten registreert. Dank alvast!

Bestuur en activiteitencommissie Podium Babel

Zondag 21 september 2025, 11.00 -13.00 uur

Boekpresentatie Cyrille Offermans:

Waarom ik moest liegen tegen mijn demente moeder

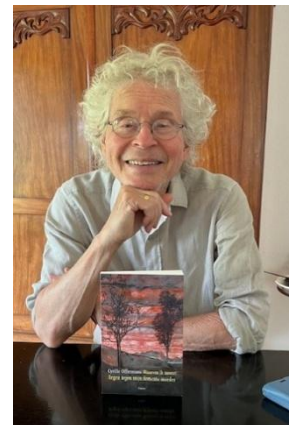
Op 21 september, Wereld-Alzheimerdag, presenteert de Sittardse schrijver, essayist en criticus Cyrille Offermans de geactualiseerde versie van zijn boek 'Waarom ik moest liegen tegen mijn demente moeder'. Het is tegelijk een persoonlijk verslag en een verdiepende verkenning van dementie als volksziekte. Offermans zal bij Podium Babel vertellen over zijn boek, enkele fragmenten voorlezen en zeker ook in gesprek gaan met zijn publiek.

De oorspronkelijke versie van dit boek verscheen in 2006; de tweede versie op 5 juni jl. Het thema is actueler dan ooit. Ofschoon er geregeld signalen zijn dat het wetenschappelijk onderzoek naar deze ziekte vordert, is voorlopig nog geen genezing mogelijk. Wat we wél hebben, is indringende ervaringskennis die tot uiting komt in literatuur, toneel en films. Er is waarschijnlijk geen familie te vinden die niet met deze ziekte wordt geconfronteerd.

In zijn boek beschrijft Offermans 'met een precisie die liefde verradt' de lotgevallen van zijn demente moeder: 'hoe het begon met vergeetachtigheid en wantrouwen, hoe moeilijk het is erop te reageren, hoe opname onvermijdelijk werd, hoe haar binnenwereld volledig desintegreerde'. De NRC is er lovend over en noemt het 'een juweeltje, tegelijk persoonlijk en het particuliere overstijgend'. De Volkskrant noemt het boek 'zowel slapstickachtig als hartbrekend' en de criticus roemt Offermans' 'elegante pen en fijnzinnige observaties'.

Over de schrijver:

Cyrille Offermans (Sittard, 1945) is schrijver, essayist en criticus. Hij publiceerde dertig boeken, onder meer een monografie over Paul Klee, een boek over het tekenwerk van Lucebert, de roman **Dood van een leraar**, drie jeugdromans, toneel, vele essaybundels en journaals. Zijn werk werd diverse malen bekroond; voor **Een iets beschuttere plek misschien** (2018) werd hem de driejaarlijkse essayprijs van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letteren toegekend. Recent publiceerde hij **Een koord boven de afgrond** (2024) en **Thomas Bernhard. Een beschadigd leven** (2024).

Zondag 28 september 2025, 11-13 uur

Lezing Hans Laudy:

Hedendaagse architectuur in Sittard-Geleen: verrassend bijzonder

Vaak zijn juweeltjes in de eigen woonomgeving relatief onbekend. Hoe leuk is het om anders te gaan kijken naar gebouwen in je eigen stad. Op zondag 28 september a.s. neemt Hans Laudy ons mee op ontdekkingstocht en staat hij stil bij de hedendaagse architectuur in Sittard-Geleen.

Hedendaagse architectuur is de architectuur van de 21^e eeuw. De gebouwen uit deze periode variëren enorm. Het gaat om nieuwe, vaak spectaculaire architectuur en om de herbestemming van tot voor kort verwaarloosde gebouwen of locaties. Ook in Sittard-Geleen vinden we een aantal voorbeelden hiervan. De stedenbouwkundige visie '**Zitterd Revisited**', van architect en stedenbouwkundige Jo Coenen, is een belangrijk uitgangspunt. Het is interessant om wat meer te weten over de achterliggende zienswijze van de verschillende architecten.

Hans Laudy gaat in zijn lezing niet in op de vraag of een gebouw mooi of lelijk is, want dat is uiteraard een kwestie van smaak. We gaan kijken naar veel verschillende gebouwen en bouwstijlen. Ook zal hij uitleggen wat het verschil is tussen hedendaagse en moderne architectuur.

Over de spreker

Hans Laudy (1949) is in 1974 afgestudeerd aan de Technische Hochschule Aachen als bouwkundig ingenieur, specialisatie architectuur. Hij heeft het vak echter nooit uitgeoefend en is werkzaam geweest bij de gemeentelijke overheid en in de woningcorporatiewereld. Hij is een liefhebber van hedendaagse architectuur en kan er heel boeiend over vertellen.

Zondag 12 oktober 2025, 11-13 uur

Stefanie Steinhauer-Ramachers (Hoes veur 't Limburgs): Over het talig kapitaal van Limburg: nemen we onszelf wel serieus (genoeg)?

In Nederlands Limburg spreken (of verstaan) veel mensen Limburgs. Of Maastrichts. Of iets dat op Venloos lijkt. En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Wat is nou eigenlijk de status van dat 'Limburgs', wat zijn de ambities van de provincie op het gebied van onze taal en welke rol speelt het *Hoes veur 't Limburgs* daarin? Dr. Stefanie Steinhauer-Ramachers komt erover vertellen.

Het Hoes veur 't Limburgs (actief sinds 2023) is hét kennis- en expertisecentrum voor de Limburgse taal. Het is opgericht om het Limburgs als regionale taal te behouden. Het fungeert inmiddels als 'een spin in het web' binnen het Limburgse culturele en maatschappelijke veld. Het is een actieve pleitbezorger van meertaligheid en het gebruik van het Limburgs in alle domeinen van de samenleving. Het Hoes ontwikkelt o.a. (educatieve) producten over en in de Limburgse taal, voorziet instanties van advies over bijvoorbeeld taalbeleid en begeleidt hen ook bij de implementatie van beleid.

In haar presentatie geeft Stefanie aan wat de vertrekpunten zijn voor het beleid van het Hoes en licht ze de programmalijnen met name binnen kinderopvang en onderwijs toe. Ze legt uit waarom de focus vooral ligt op deze doelgroepen. Ook zal ze laten zien welke vruchten deze aanpak langzaam maar zeker afwerpt.

Over de spreker

Stefanie Steinhauer-Ramachers (Stein, 1987) is sinds oktober 2024 als taalkundige verbonden aan 't Hoes veur 't Limburgs (www.hoesveurtlimburgs.nl). Daarvoor werkte ze 13 jaar aan de Radboud Universiteit als docent, onderzoeker en lerarenopleider. Ze studeerde Duits en Taalwetenschappen en promoveerde in 2018 op een onderzoek naar de taalverwerving (het herkennen en interpreteren van Limburgse tonen) van kinderen in de omgeving van Roermond. Vorig jaar besloot ze de overstap te maken naar haar huidige functie. Met één voet in de alledaagse praktijk van taalgebruik binnen onze provincie en één voet in de wetenschap zet zij zich samen met haar collega's in voor het normaliseren en stimuleren van het Limburgs. Op naar een provincie waarin meertaligheid - inclusief het Limburgs - als kracht wordt gezien!

Vooruitblik oktober-november 2025 – RESERVEER ALVAST DE DATA

zondag 26 oktober:	Bart Jungmann: Luik, een liefdesverklaring
zondag 9 november:	Ad van Iterson: Norbert Elias en zijn Amsterdamse kring: verslag van een ooggetuige
zondag 23 november:	Jo Schoormans, Samen op eigen kracht. Over de geschiedenis van de beweging(en) van katholieke werkende jongeren.
zondag 7 december:	Maurice Wiche: recensent klassieke muziek: De magie van het dirigeren.
Zondag 14 december:	Luc Laudy: De mannen van Michelangelo (nav tentoonstelling in Teylers Museum, Haarlem.

Buitenkans

- Podium Babel heeft een schenking ontvangen in de vorm van een aantal, zo goed als nieuwe, literaire werken. Tijdens onze bijeenkomsten liggen ze ter inzage. Belangstellenden kunnen de boeken kopen voor prijzen variërend van €1 tot €5 per stuk. Kijk of er iets van je gading bij ligt.

Ideeën?

- Heb je **ideeën of suggesties** voor interessante lezingen? Dan houden wij ons altijd aanbevolen! Stuur even een mailtje of spreek een bestuurslid aan tijdens een bijeenkomst.

Belangstelling?

*Heb je belangstellingen voor (een van) onze lezingen? Meld je **svp zo snel mogelijk** aan via de website www.podiumbabel.nl Daar vind je steeds onze meest recente informatie. Er kunnen last-minute altijd wijzigingen optreden.*

Voor alle lezingen geldt: vooraf aanmelden is fijn! Doe dat als volgt: *ga de website en klik op agenda, klik vervolgens op de titel van de activiteit (dan komt u op nieuwe pagina) en scrol naar beneden: daar vindt u de aanmeldknop. Lukt het niet? Stuur dan een e-mail sturen naar info@podiumbabel.nl.*

Locatie: Odasingel 90, Sittard. Entree: € 5,00 (tenzij anders aangegeven). Parkeren kan in de Odaparking (ingang Paardestraat; betaald) of in omliggende straten (wijk Baandert). *Voor mensen die slecht ter been zijn kunnen we een parkeerplaats voor de deur reserveren. Graag vooraf even aangeven via info@podiumbabel.nl.*

We stellen het zeer op prijs als je deze nieuwsbrief verspreidt in eigen kring en als je onze berichten deelt op social media (Facebook, LinkedIn, Instagram)! Zo bereiken we steeds meer belangstellenden.

In/uitschrijven voor deze nieuwsbrief of contact: info@podiumbabel.nl

De chaos en impasse maken één ding duidelijk: het is tijd voor de Derde Kamer

Dit artikel is geschreven door

[Marcia Luyten](#)

Marcia Luyten is journalist en columnist van de Volkskrant.

Gepubliceerd op 9 september 2025

Hij is vrachtwagenchauffeur en een van de vele burgers die het vertrouwen in de politiek verloren. Daarom stemt Gerard Duyckaerts op 'de extremen'. De 75-jarige Belg mag dan met pensioen zijn, hij doet volop mee. Elke morgen om zes uur start hij de buurtbus. Maar politiek vindt hij 'alleen maar ellende'. Hij wantrouwt politici, omdat die volgens hem enkel zeggen wat nodig is om stemmen te winnen.

Duyckaerts is het personage dat eigenlijk het hele verhaal vertelt van *Waarom we politiek niet alleen aan politici kunnen overlaten* van Eva Rovers. Een verhaal van afhaken – ook in Nederland vertrouwt nog slechts 4 tot 25 procent de politiek. En van weer aansluiten.

Dat pamflet verschijnt net nu het land weer is gevangen in de ban van campagnes. 'Super Saturday', bedacht iemand bij de NOS en alle media zeiden het na. Terwijl 'Sad Saturday' beter past bij mijn moedeloze ergernis over de onbestuurbaarheid van het land. Het klimaat passeert kantelpunten, China produceert de technologie van de toekomst, autocratisch Amerika heeft met zijn servers en sociale media bijna al onze data in handen, en hier ligt de boel gewoon doodstil.

Want sinds 7 juli 2023 dobbert Den Haag in de giftige draaikolken van politiek met de kleine p. Kiezers krijgen wat politici menen dat ze willen. Dan pas komen de excuses van Dilan Yesilgöz: 'Er was gedoe. Er was chaos.' Alsof ze het over de gevolgen van een natuurverschijnsel had. Terwijl het haar nareis-op-nareis-fantasma en vrijage met radicaal-rechts zijn die het land verlammen.

Duyckaerts, boos en cynisch, vond op zijn mat een envelop. Een uitnodiging voor een burgerberaad. Hij was ingeloot. ('Ingeloot?') Als de burgemeester hem niet had overgehaald, was hij thuisgebleven. Ga nou maar, had die gezegd, ze zoeken mensen die de politiek helpen beslissingen te nemen. Zo kwam Duyckaerts in het burgerberaad en later zelfs burgerparlement van Oost-België.

Twijfel en onzekerheid nam Duyckaerts mee naar de eerste vergadering. Een machinebouwer, een lerares, maar toch ook weer mensen die universiteit uitstralen. Duyckaerts wilde meteen weer weg. Hij zou alleen nog zijn koffie opdrinken, en net toen begon het.

Er was een getrainde gespreksleider die uitlegt dat het niet gaat om debat of gelijk krijgen – zo bestrijden *politici* elkaar. Voor het burgerberaad is dialoog nodig. De deelnemers vragen elkaar naar hun zorgen en zoeken samen oplossingen. Eerste onderwerp: de zorg.

Makkelijk was het niet. Duyckaerts, beschaamd over zijn gestamel: 'Die anderen ... vriendelijk hoor, maar wel een paar niveaus hoger.' Dankzij de moderator komt iedereen aan het woord. En de chauffeur zegt belangrijke dingen over zijn ervaringen met de zorg. Hij wordt gehoord. Als de

aanbevelingen van het burgerberaad worden overgenomen door het parlement, is de kloof tussen de afgehaakte vrachtwagenchauffeur en de politiek echt overbrugd.

Het is een van de waardevolle lessen uit de burgerberaden die Rovers bezoekt. Ze geven een stem aan inwoners die niet meedoen in de democratie. Als burgers ontwikkelen ze hun democratische vaardigheden – evengoed voor hoger opgeleiden. Het resultaat is dat woede wordt omgezet in daadkracht; de afgehaakte burger gaat van onmacht naar macht. Winst van onschatbare waarde: burgers kunnen gemeenten, provincies en landsbestuur helpen keuzes te maken voor de lange termijn. Ze hoeven namelijk niet te worden herkozen. Burgerdemocratie doorbreekt zo de desastreuze kortzichtigheid van onze verkiezingsdemocratie.

We vinden het logisch dat een huis uit 1800 wordt gemoderniseerd – met zonnestroom, verwarming, isolatie. Zo kan ook het Huis van Thorbecke bij de tijd worden gebracht. Aangevuld met een parlement van gelote burgers: de Derde Kamer. Want de democratie kan niet zonder ons.